

tumb nink rōemsamb. Se laul mannitsep noort rahwast, omma aiga targaste nink rōemfaste prufti, sest et elloaig rutto mõdalät, nink neide mäletust pühhas piddada, fea tarkuse nink õiguse te pääl eddesiminen jo omma uinonu; sõwway õ'ne nink siggidust neile kottusile, kos tarkus ellay nink liqay, nink neil meh-hile, fea sedda pärranõudwa, hoitwa nink lähäm-bide tullus pruukwa, nink esihärralikult sälle, sälle kaitse al tarkuse nõudmine häste eddesilät. Nipea kui laul olli ärralautu, sīs lätš kiik parw tullawat-lidega sure turru päle taggasi. Seni kui tulli weel pälli, laulti weel ütte ja tõist tutwat rōemolaulo nink kiik mu linarahwas saisiwa ümbrezõri nink kaisjewa rōemfaste päle.

Uigo möda jäwa lina ulitse waiklikumbas. Siin nink sääl kuuldas mõnnest majjast, kos weel tulli afnist paistap, hõiskamist nink laulmist, kos wanna sõbra omma kokkojohtunu nink nüüd omma nore ea rōemo päwi mäletawa. Ulitside pääl nink maiju een nink sissen omma küünle nink lambi õsast ärrakistunu nink tähetorni päält tomimäel paistap weel üts wallus täht, kunstlikult mitmafawalisist tullesjoontest kokkosäetu, kui üts rahhotäht lina päle mahha, kos rōemopiddaja aigomöda nakkawa hengamise asent otšma.

Tõisel päiwal teggi üts wäga tark nink kulus prohwēsser, fe meie surekõli pääl taiwatähte tundmist oppetap, uniwersiteti majjan juttust nink kulus Sum-mala immetekku taiwatähte man, nipaljo kui targa omma pärrajuurdlemise läbbi omma jõudnu wälja-felletada, nink kui temma juttust olli lõppetanu, aste üts tõine tark nink kulus taiwatähtetundja, fe õige nimmelt meie rōemopiddo pärrast Peterpurist olli siatulu, ette nink tennas wäga kauniste säetu sõame-liko sõ'nnuga meie uniwersiteti wannembid, et nemma ni armsaste nink ni ausalikult wõerid olliwa wasta-

wõtnu, ent ka se eest, mes temma esfi nink mitto tuhhat meest ommal ajal siin surekõli pääl olliwa hääd sanu, nink mannits noort rahwast, fea parhilla surekõli pääl opwa, omma aiga targaste prufti. — Ja, figerohkembid nink armsambid sõ'nnu saime neide suust kuulda, fea omme mõttid figeennambaste taiwa tähtide pole käändwa! Andko sīs ka se, fe omma wäggewa kägega neid tähti taiwa külge om pandnu nink aujärje päält wallitsep, mes kõrgemb om kui kiik taiwawäe, andko figewäggewene Jummal neide meeste sõnnule, minkaga nemma uniwersiteti rōemfat sigginemist sõudsiwa, omma kinnitust nink wõtko sed-da kõli omma hoio alla, mes ka teile, armas tallo-rahwas, ni paljo hääd sünnitap nink weel eddispäide saap sünnitama, ni et kalendriteggija arway teie mele pärrast tēnnu ollewat, kui ta teile ka teedmist nink selletust annap neist asjust, mes 12. Tezembril 1852. Tarto linan sündsiwa. **G. M. S.**

Üts tark õigusemõistmine.

Saremaal õlli ütškõrd üts tubli talloperremees. Ka säratsel johhuy mõnnitõrd pudus kätte. Ni piddi ka temma ütškõrd tõise küllamehhe käest 8 wakka rōasement lainuses wõtma. Tõine es kela ka sugguke, arwit tedda hä melega nink mõttel, et särane kõwwa nink õige majjapiddaja ka õigel ajal ausaste saas wõlla ärramasma. Ent rikkas perremees kõi äktil-selt ärra nink jät majja pojja kätte. Poig es olle kaddonu esša saarnane nink sest et sest wõllast keake mu es tija, kui poig ütšinda, sīs tulli norel perremehhel se kurri mõtte, sedda wõlga ärrasallata nink wõllanõudjat petjas nink kawwalas kassuotsjas sõimata. Tõine lätš kaibusega kohto, nink sest et kummagi riomehhe omma sõnna päle saisma jäiwa nink